

mulle mõnda kiusatust sündis. Sest aeast sadik lufisime ühheskoos maad mõda, teina warrastas suri, miina pissokesi ellajaid. Mis ial püdisime pididi wenna kombel jäggatud sama, agga ei olnud offad ial ühhesurused, waid teina wöttis parremad sutäied ja andis mulle, mis tulle jäi. Olli Kriimfilm wassika eht warsa rõwinud, wai oina eht fikkokese kinni wötnud ja leidsin ma tedda parrajalt sagi kallal, mis teina küsis sippeldas: seal ärritas ta ammast ja irmutas mind urrifedes ärra, mis läbbi miino offa temale jäi. Sa kui kahhekeste ärga murdisime eht lehma mahhakisufime, siis tulli filmapilgul ta naine seitsime lapsega ulgudes sögi kallale, ja pelletasid mind metsa. Ei mitte küllekondikefki andud enne mulle kunni üsna paljaks olli närritud; kõigega pididin leppima. Täno Jumalale! ma siiski nälga ei näinud. Kallist waana warra noffides toitfin ma sallamahti oma pääd, sest kulda, õbbemat ja maud kallist naudi olli mul küllalti peidus; egga jõuaks praego raudwanter seitsime koormaga sedda warra ärraweddada.

Kuüninga kõrw sirgus pikkemaks kui Reinowadderi warrandusest kulis, teina astus liggemale ja küsis: „Kust teie kallist waana warra saite? kust naudi endale pärrisite? Tunnistage awalikkult ülles!“ Reinowadder wastas: „Mis kasso sest saaksin, kui warra affaksin salgama, egga ma surres kallist warrast middagi kasa wõi wõtta. Teie sündi-

ning sowimist mõda tahhan kõif awalikkufs ilmutada; ei tohhi ma armastuse egga ädda pärrast middagi salla asja kauemine warjada, kuulge siis: se warra olli warrastatud! Mõningad ollid nõu pidanud ja wandega finnitunud: teile, aus kuüninga issand, otsa tehha, ja kui sel korral warra ni targal kombel nende järrelt ei olleks warrastatud, siis olleksite teie ammogi otsas. Pange tähhele, armoline issand! mis ma ütlen: teie ello ja õu seisid nimetud warra külles. Miino kaddund issa sai selle asja läbbi sure ädda siise, langes enne aego surma ja tulles karta — iggawese ukatusse! Agga kõif sündis, armoline kuüningas üksnes teie kassoks.

Kui kuüningana ehmatades Reinowadderi kolledat juttu olli kuulnud, mis surest warrast ja abbi kasa surmast tunnistust andsid, ütles teina: „Miina nomin teid, armas Reinowadder! tulletage meele, mis pik tundmata teekäit teie jalge ees seisab! wähhendage kahhetsemise läbbi rasket inge koormat ja tunnistage meile töt mõda sedda mõrtsuka luggu ülles.“ — Kuüningas lissas jure: „Iggamees olgo wait! Reinowadder tulgo reddeli pealt mahha, astugo liggemale; meie tahhame asja ofust pikemalt läbbi kulata.“ Reinowadderi südda läks julgemaks, teina tulli wihhameestele meelepahhanduseks reddeli pealt mahha, ning astus kuüninga ning kuüningasa liggemale, kes pikemalt salla asja läbbi tahtsid kulata. Müüd walmistas Reinowadder enast ue